

Na Templštýně...

25. května 2011

Pověst o hradní studni

Kolem hradu děti pásávaly dobytek. Malí pasáci prolézali hradní zdivo, hráli si zde na schovávanou. Jedno z dětí, Hlavsa, popadl botu svého druha Lutoslava a hodil ji do studně. Lutoslav, synek chudých rodičů, se dal do pláče. Ostatní děti mu hned pomohly, sehnaly provazy, svázaly je a Lutoslava spustily do studny. Botu vylovil, ale zdála se mu nějaká těžká, asi plná bláta. Z boty se však sypaly žluťoučké dukáty. Lutoslav byl dobrého srdce a o vzácný poklad se s druhy rozdělil.

Hlavsovi to však bylo málo, chtěl mít botu také plnou zlaťáků, ačkoliv je nepotřeboval. Jeho otec byl totiž nejbohatším sedlákem ve vsi. Hlavsa hodil botu do studny a nechal se do ní spustit. Ještě než dosáhl Hlavsa dna ...

Kdo chce vědět víc, nezbyvá mu, než se na Templštýn vypravit...